Γεγονότα καί σχόλια

ΚΑΜΨΙΣ ΤΗΣ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΟΣ;

ΔΙΕΡΩΤΩΜΕΘΑ, ἐάν τά ὅσα ἐκφράζονται ὑπό τοῦ καλοῦ περιοδικοῦ «Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής», ἀρ. τ. 544, καί μάλιστα διά τό ζήτημα τῆς μεταφράσεως τῶν λειτουργικῶν κειμένων καί τά περί παπισμοῦ καί τοῦ πάπα εἰς Κύπρον, ἀποτελοῦν κάμψιν τοῦ Ὀρθοδόξου ἀγωνιστικοῦ φρονήματος.

Διά μέν τήν μεταγλώττισιν τῶν λειτουργικῶν κειμένων, σημειώνομεν, τά γραφέντα, χωρίς σχόλια: *«Πρέπει νά χαιρετίσει κανείς μέ αἰσιοδοξία καί πολλές ἐλπίδες τήν μεταφραστική ἀπόπειρα τοῦ λογίου Ἱεράρχη Νικοπόλεως καί Πρεβέζης κ. Μελετίου, ἀπόπειρα μεταφραστική ὄχι τοῦ συνόλου τῆς Θ. Λειτουργίας, ὄχι τῶν ἐκφωνήσεων, ἀλλά μόνο τῶν εὐχῶν, πού εἶναι θεολογικά μεστές... Ἐάν δέν ὑπάρξουν ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ κινούμενοι πρωτοπόροι Ἀρχιερεῖς, δέν ὑπάρχει ἐλπίδα προσέλκυσης τῶν νέων στήν Ἐκκλησία...».*

Τά ἀνωτέρω δέν σχολιάζονται, διά τήν στενότητα τοῦ χώρου, διότι εἶναι τόσα, τά ὁποῖα χρήζουν ἀπαντήσεως.

Διά τό θέμα τοῦ πάπα καί τοῦ παπισμοῦ, πρῶτον μέν, δέν προσεκλήθη μόνον ὑπό τοῦ Προέδρου Χριστόφια, ἀλλά καί ὑπό τοῦ ἰδίου τοῦ Σεβ. Κύπρου Χρυσοστόμου, καί μάλιστα προσωπικῶς, ὅταν τό πρῶτον τόν ἐπεσκέφθη εἰς τό Βατικανόν. Ὁ ἀρθρογράφος σημειώνει: *«Τό νά ἐμφανίζωνται, ἀπό τό ἕνα μέρος (τῶν Κυπρίων Ἱεραρχῶν) μερικοί ὀρθοδοξότεροι τῶν ἄλλων, καί ἀπό τό ἄλλο ἄλλοι, ἐνδοτικότεροι τῶν λοιπῶν, προξενεῖ σκανδαλισμό καί διαχωρισμό».* Δηλαδή, τί θά ἤθελε ὁ καλός ἀρθρογράφος; Νά ὑποχωρήσουν οἱ *«ὀρθοδοξότεροι»* σέ τοιαῦτα τοῦ αἱρεσιάρχου θέατρα; Τότε καί εἰς τήν Σύνοδον τῆς Φερράρας–Φλωρεντίας, ἔπρεπε νά ὑποχωρήση ὁ Μᾶρκος Εὐγενικός, καί νά ὁμονοήση μετά τῶν πολλῶν, διά νά ἀποφευχθοῦν σκανδαλισμοί! *«Ἔστι καί κακή ὁμόνοια»*... (Χρυσόστομος).

Προσθέτει ἀκόμη ὁ ἀρθρογράφος: *«Ὁ Παπισμός, ὅσο κι ἄν ἔχη σχέσι μέ τό πρωτεῖο, ἀλλά δέν εἶναι ὅμως ὁ πρῶτος κίνδυνος γιά τούς ὀρθοδόξους τῆς Ἑλλάδος. Δέν φαίνεται ν' ἀποσπᾶ ὀπαδούς ἀπ' τό ποίμνιο τῶν ὀρθοδόξων». Καί παρακάτω: «Ὁ Πάπας ἀρέσκεται νἄχη καί πολιτική ἐξουσία»!*

Ἐάν ὁ ἀρθρογράφος ἐμελέτησε τό βιβλίον τοῦ Ἁγίου Ἰουστίνου Πόποβιτς —καί πιστεύομεν ὅτι τό ἐμελέτησε— θά εἶδεν ὅτι τά φοβερότερα κακά εἰς τήν Εὐρώπην τά ἐδημιούργησεν ὁ παπισμός... Ὁ δέ Πάπας *«δέν ἀρέσκεται (ἁπλῶς), νά ἔχη πολιτική ἐξουσία»*, ἀλλ' εἶναι παποκαίσαρας καί ἀρχηγός πολιτικοῦ κράτους!

Αὐτά, ἐν πολλῇ συντομίᾳ.

Ἄξιος ἱεροκήρυξ

ΟΣΟΙ εἶχον τήν εὐκαιρίαν νά ἀκούσουν τόν ἱεροκήρυκα κατά τόν ἑσπερινόν τῆς ἑορτῆς τῶν κορυφαίων Ἀποστόλων, ὁ ὁποῖος τελεῖται τήν ἰδίαν ἡμέραν εἰς τόν ἀρχαῖον χῶρον τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὅπου ὡμίλησεν ὁ τῶν ἐθνῶν Ἀπόστολος Παῦλος, ἀσφαλῶς λίαν ἱκανοποίησεν ἅπαντας τούς ἀκροατάς, εἴτε ἀπό τοῦ χώρου τοῦ ἑσπερινοῦ, εἴτε ἐξ ἀκροάσεως ἐκ τοῦ ραδιοφώνου.

Ἡ ὁμιλία τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Χρυσοστόμου Παπαθανασίου, τακτικοῦ ἱεροκήρυκος τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀθηνῶν, ἦτο, ἀληθῶς, ὑπόδειγμα συνδυασμοῦ ἱεροῦ κηρύγματος καί ὁμιλίας διά τήν περίστασιν, τόν χῶρον καί τό ἀκροατήριον, ἐξ ἐπόψεως συνθέσεως τοῦ λόγου, ἀλλά καί τοῦ χριστοκεντρικοῦ, στοχαστικοῦ καί οἰκοδομητικοῦ περιεχομένου. Ἡ τεχνική τῆς ὁμιλίας του ὑπῆρξεν ἄψογος καί ἐν πᾶσι μελετημένη. Θαυμασίως διεζωγράφισε τά τοῦ ἀρχαίου κόσμου, ἰδιαιτέρως δέ, τήν μεγαλωσύνην τοῦ Ἀποστόλου τῶν ἐθνῶν Παύλου καί τῆς δημηγορίας του.

Ὁ χρόνος τῶν 30 λεπτῶν, ἐξηγεῖται διά τήν ἰδιαιτερότητα τῆς ἡμέρας.

Ἀποστολή Κυπρίων ἐθελοντῶν ἰατρῶν εἰς Ἀϊτήν

ΤΟ ΕΠΙΣΗΜΟΝ Δελτίον «Ἡ Κύπρος σήμερα», μᾶς πληροφορεῖ διά τήν ἀποστολήν τῶν ἐθελοντῶν ἰατρῶν τῆς Κύπρου, οἱ ὁποῖοι, ὕστερα ἀπό πολύωρον ταξίδι, προσεπάθησαν νά σώσουν ζωές, μετά τόν φοβερόν σεισμόν τῆς 12ης Ἰανουαρίου 2010. «Ὁ Κυβερνητικός Ἐκπρόσωπος Στέφανος Στεφάνου ἐγκαινίασε καί σχετικήν ἔκθεσιν φωτογραφιῶν τῆς Κάτιας Χριστοδούλου, ἡ ὁποία κατέγραψε σέ 72 φωτογραφίες, ἕνα ἀκόμη ντοκουμέντο ζωῆς, τό ὁποῖο προστίθεται στά ὑπόλοιπα ντοκουμέντα πού ἔχει ἀπαθανατίσει ὡς ἐθελόντρια σέ παρόμοιες ἀποστολές».

Τοιαῦται ἀποστολαί ἐκ Κύπρου καί Ἑλλάδος ἰατρῶν «χωρίς σύνορα», ὅπως ἀποκαλοῦνται, ἀποδεικνύουν τήν ἀλληλεγγύην καί τήν στήριξιν εἰς τόν ἀνθρώπινον πόνον.

Αἱ ἴδιαι ἀποστολαί ἰατρῶν ἐξορμοῦν καί εἰς Ὀρθοδόξους Ἱεραποστολάς Ἀφρικανικῶν καί ἄλλων χωρῶν, ὅπως εἰς τό Κογκό, τήν Κένυα, τήν Ζιμπάμπουε κ.α. Εἰς τάς Ἀφρικανικάς ἰδίως, χώρας, αἱ ὑπηρεσίαι των εἶναι τόσον ἀναγκαῖαι καί ἐπείγουσαι, ὄχι μόνον εἰς εἴδη διατροφῆς, ἀλλά καί εἰς ἰατρικήν ἐξέτασιν καί περίθαλψιν. Εἰς τάς περιπτώσεις μάλιστα, αὐτάς, τό ἔργον τῶν ἰατρῶν ἀποκτᾶ καί ἱεραποστολικόν σκοπόν. Ἀπό τάς πληροφορίας τάς ὁποίας ἔχομεν, σημαντικόν ἔργον ἐπιτελοῦν οἱ ἐξ Ἑλλάδος καί Κύπρου ἰατροί – ἔστω καί περιοδικῶς – εἰς τό ἔργον τῆς Ὀρθοδόξου Ἱεραποστολῆς. Εὐχόμεθα νά τούς εὐλογῆ ὁ Θεός.

Βία καί Κατοχή

ΕΙΝΑΙ σύντομη ἡ ἐπιστολή τοῦ Δικηγόρου Τάσσου Κεφαλέα εἰς τήν «Ἑστίαν» τῆς 8/6/10, ἀλλά ἐκφράζει ὅλον τόν ἑλληνικόν λαόν. Γράφει:

«Ὁ Τοῦρκος Πρωθυπουργός ἐθύμωσε ἐπειδή τό Ἰσραήλ δέν ἐφαρμόζει τίς ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας καί γιατί ἄσκησε βία κατά τῶν "ἀκτιβιστῶν". Χωρίς νά ἐπιθυμῶ νά δικαιολογήσω τήν τυχόν ὑπέρβαση τῶν ὁρίων τῆς ἄμυνας ἐκ μέρους τοῦ Ἰσραήλ, κάποιος θά πρέπει νά ὑπενθυμίσει στόν Τοῦρκο Πρωθυπουργό πόσες ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας παραβιάζει ἡ Τουρκία ἐν σχέσει πρός τήν Κύπρον καί ὅτι ὑπέρτατη ἄσκηση βίας ἀπό τήν εἰσβολή καί κατοχή τοῦ βορείου τμήματος αὐτῆς δέν ὑπάρχει»!

Ἐάν ὁ Τοῦρκος Πρωθυπουργός διαμαρτύρεται διά τούς 9 φονευθέντες Τούρκους, διατί λησμονεῖ τάς ἑκατοντάδας καί χιλιάδας τῶν φονευθέντων Κυπρίων, τῶν χιλιάδων τραυματισθέντων, τῶν ἑκατοντάδων αἰχμαλώτων, τῶν σφαγιασθέντων ἀνδρῶν, γυναικῶν καί παιδίων, καί τό αἴσχιστον πάντων, τούς βιασμούς ἑκατοντάδων ἐγγάμων καί ἀγάμων γυναικῶν; Καί μέ ποίαν ἐξουσίαν εἰσέβαλεν ἡ Τουρκία εἰς τό Κυπριακόν ἔδαφος, καταλαμβάνουσα τό 40% τοῦ ἐδάφους της; Ἑκατοντάδες Ἱεροί Ναοί παραμένουν βεβηλωμένοι ἀκόμη, ὕστερα ἀπό 36 χρόνια! Ἐάν αὐτοί τά λησμονοῦν, ἡμεῖς ὅμως, ποτέ. Ναί. *«ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ»*.

Μπορεῖς νὰ βοηθήσης καὶ ἐσὺ τὸν πνευματικὸν ἀγῶνα τοῦ «Ὀρθοδόξου Τύπου», ἂν θελήσης. Γράψε καὶ ἐσὺ ἕνα ΝΕΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΗΝ.

Ἱστορικόν γεγονός

ΚΑΙ ἡμεῖς μετά τῆς *«Λυδίας»*, ἀπευθύνομεν θερμότατον *«ΕΥΓΕ»* πρός τόν Πρόεδρον τῆς Ἑλληνοαμερικανικῆς Ἑνώσεως Κρίς Σπύρου, ὁ ὁποῖος *«ἐπέτυχε νά λάβη τήν ἄδεια ὅπως λειτουργήση ὁ Ἱ. Ναός τῆς Ἁγίας Σοφίας Κωνσταντινουπόλεως τήν 17ην Σεπτεμβρίου, διά τόν σκοπόν πού ἀνηγέρθη»*. Καί τό καλόν περιοδικόν συμπληρώνει: *«Εἶναι ἀδιανόητο, τά ἀριστουργήματα τῆς Χριστιανωσύνης, τό καύχημα τῆς Ὀρθοδοξίας, στόν 21ο αἰῶνα νά φέρουν κιγκλιδώματα καί συρματοπλέγματα καί νά μεταβάλλωνται σέ τζαμιά, σέ μουσεῖα καί σέ σταύλους. Ὅλοι μας γνωρίζουμε ὅτι οἱ βωμοί, τά σεβάσματα καί τῶν πλέον ἀπολίτιστων, εἶναι σεβαστά ἀπό τούς πολιτισμένους ἀνθρώπους. Οἱ προσπάθειες πού καταβάλλει ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνοαμερικανικῆς Ἑνώσεως εἶναι ἄξιες πολλῶν ἐπαίνων».*

Εἶναι ὄντως, ἱστορικόν τό γεγονός. Δέν ἐφανταζόμεθα ποτὲ ὅτι μετά τόσους αἰῶνας θά ἐλειτούργει ὁ πάνσεπτος μέγας Ἱερὸς Ναὸς τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας, τό καύχημα τῆς οἰκουμενικῆς Ὀρθοδοξίας καί τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους. Ἤδη ἀπό τώρα ἡ σκέψις καί ἡ φαντασία μας ἀτενίζει τά πλήθη τῶν ὅπου γῆς πιστῶν Ὀρθοδόξων, νά προστρέχουν καί νά προσεύχωνται δοξολογητικῶς καί ἱκετευτικῶς εἰς τό περικαλλέστατον τεχνούργημα τοῦ Ἰουστινιανοῦ. Νά εὐχηθῶμεν, ὅπως ὁ Κύριος μᾶς τόν χαρίση ἐπί μονίμου βάσεως καί χρόνου, ὥστε νά δοξάζηται ἀσιγήτως τό πανάγιον ὄνομά Του.

Ἀσχημονοῦντες παραμένομεν ἀμετανόητοι

ΜΕΤΑ τό αἶσχος τό λαβόν χώραν εἰς τόν *«Ἀβέρωφ»*, ἦλθε νά προστεθῆ νέον αἶσχος καί πάλιν εἰς στρατιωτικόν χῶρον: εἰς τό Πολεμικόν Μουσεῖον. Ὁ καθημερινός Ἀθηναϊκός τύπος ἔγραψεν ὅτι, *«πειθαρχικές ποινές ἐπεβλήθησαν στούς ὑπευθύνους γιά τά γεγονότα πού σημειώθηκαν στό Πολεμικό Μουσεῖο, βάσει τῆς ΕΔΕ ("Ἔνορκης Διοικητικῆς Ἐξέτασης), πού εἶχε διαταχθῆ γιά τήν ὑπόθεση, ἀνακοινώθηκε ἀπό τό Γενικό Ἐπιτελεῖο Ἐθνικῆς Ἀμύνης... Οἱ ποινές διά τούς δύο εἶναι μή ἐξαγοράσιμες. Γιά τόν ἀξιωματικό ὑπηρεσίας θά ἀκολουθηθῆ ἡ διαδικασία, πού προβλέπεται ἀπό τήν κείμενη νομοθεσία».*

Δέν ἀρκεῖ ἡ καθολική διαφθορά τῆς χώρας μας καί μεγάλου μέρους τοῦ λαοῦ καί τῆς νεότητος, ἡ ἠθική κρίσις συνεχίζεται ἀμείωτος. Ἡ ἁμαρτία πλεονάζει. Ἡ ἠθική σῆψις κατατρώγει τήν βιωτήν τῶν Ἑλλήνων. Δυστυχῶς, ἀσχημονοῦντες παραμένομεν ἀμετανόητοι. Ὅταν τά σύμβολα τῆς Χριστιανικῆς Πίστεως καί τῆς Πατρίδος τά ὑβρίζωμεν καί τά βεβηλώνωμεν, πῶς θά σεβασθῶμεν τάς ἰδέας, πού ἐκπροσωποῦν; Οἱ ἀνθέλληνες πῶς θά σεβασθοῦν τήν σημαίαν; Καί οἱ ἐκκλησιομάχοι καί ἄθεοι πῶς θά σεβασθοῦν τόν Σταυρόν;

Ἐπαναλαμβάνομεν: Μόνον ἀληθής Μετάνοια θά σώση τήν Ἑλλάδα. Ἐπιστροφή στόν Χριστόν καί τήν Ἀλήθειάν Του. Εἴθε νά τήν ἴδωμεν.

Προσοχή ἀπό τό μελετώμενον «κακούργημα»!

ΚΑΙ ποιό τό μελετώμενον *«κακούργημα»;* Τό λέγομεν ἐξ ἀρχῆς: Ἡ μεταγλώττισις τῶν Λειτουργικῶν κειμένων. Ἀκριβῶς δι' αὐτό τό θέμα ὁ κ. Ἀναστ. Ν. Μαρῖνος, Δρ Ν. καί Ἀντιπρόεδρος τοῦ Σ.τ.Ε. ἐ.τ. ἔγραψε περισπούδαστον ἄρθρον εἰς τήν «Ἑστίαν» τῆς 25/6/10 καί «Ο.Τ.» 9/7/10.

Ἀναφερόμενος ἐν ἀρχῆ διά τάς σχετικάς συζητήσεις ἀπό τόν *«Ο.Τ.»* καί τάς ὀρθάς θέσεις τοῦ Σεβασμιωτάτου Θεσσαλονίκης κ. Ἀνθίμου, σημειώνει: *«Μέ τή συνέντευξή του αὐτή, ὁ κ. Ἄνθιμος τάσσεται ἐναντίον τῆς μεταγλώττισης διά διαφόρους λόγους τούς ὁποίους ἐξειδικεύει. Συμφωνῶ ἀπολύτως μέ τήν ἄποψη αὐτή τοῦ Σεβασμιωτάτου καί συμμερίζομαι τούς φόβους του... Πρόκειται γιά πρόβλημα γλωσσικό καί, συνεπῶς, ἐθνικό... Μπορεῖ νά φαντασθεῖ κανείς τί θά ἀκούγεται στήν Θεία Λειτουργία ἐάν τά κείμενα μεταγλωττισθοῦν σ' αὐτό τό γλωσσικό ἰδίωμα, σ' αὐτό τό "ἐρείπιον", ὅπως τό χαρακτηρίζει ὁ Σεβασμιώτατος;... Ἡ διαίσθηση τοῦ πιστοῦ εἶναι ἐκείνη, ἡ ὁποία τόν φέρει σέ ἐπαφή μέ τήν τέλεση τοῦ μυστηρίου. Ἡ αἴσθηση δέ τοῦ μυστηρίου πού εἶναι συνδεδεμένη μέ συγκεκριμένη γλωσσική μορφή δέν μπορεῖ νά ἀντικατασταθῆ. Εἶναι ἱεροσυλία ἡ ἀλλαγή αὐτή!... Ἐάν ὑπῆρχε πρόβλημα στήν κατανόηση τῶν λειτουργικῶν κειμένων δέν θά ἦσαν οἱ Ἱεροί Ναοί κάθε Κυριακή γεμάτοι ἀπό πιστούς...».* Καί καταλήγει ἀπευθυνόμενος πρός τόν Μακαριώτατον: *«Καί παρακαλῶ τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο κ.κ. Ἱερώνυμο νά προσέξει νά μή συνδέσει τό ὄνομά του μέ αὐτό τό μελετώμενο κακούργημα».*

Ἀπόλυτα ὀρθαί αἱ σκέψεις καί αἱ παρατηρήσεις τοῦ κ. Ἀναστ. Ν. Μαρίνου.

ΦΩΝΗ ΠΟΛΥΤΕΚΝΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ

Η ΑΧΡΩΜΗ καί ἐν πολλοῖς, ἄθρησκη ἐποχή μας, ἀφιερώνει —κατά τόν τύπον τῶν χριστιανικῶν ἑορτῶν— ἡμέρας ἀφιερωμένας εἰς διαφόρους κοινωνικούς τύπους ὑγιῶν ἤ καί πασχόντων ἀνθρώπων, ἤ ἐθίμων καί προτύπων πρός ἐκτίμησιν τῆς προσφορᾶς των ἤ καί μίμησιν αὐτῶν. Μεταξύ τῶν ἄλλων, εἶναι γνωστή καί ἡ *«ἡμέρα» «τῆς γυναίκας»*.

Εἰς τό θέμα αὐτό, ἡ *«ΖΩΗ»* τῆς 17ης Ἰουνίου ἀναφέρεται εἰς μίαν ἐπιστολήν πολυτέκνου μητέρας, ἡ ὁποία γράφει: *«Ἡ ἡμέρα τῆς γυναίκας. Ἡμέρα ποιᾶς γυναίκας; Ἤ μήπως ἡ γυναίκα στό σπίτι δέν εἶναι ἡ μεγάλη ἀγνοούμενη τῆς ἡμέρας αὐτῆς; Ἡ μητέρα, ἡ πολύτεκνη μητέρα, δέν εἶναι αὐτή πού περισσότερο παραθεωρεῖται; Δικαιώματα στή γυναίκα! Ποιά δικαιώματα; Δικαίωμα στήν ἀντισύλληψη, στίς ἐκτρώσεις, στήν ἰσότητα μέ τούς ἄντρες! Ἴσα δικαιώματα στή δουλειά, ἴσες εὐκαιρίες στήν κοινωνική ζωή! Μάλιστα! Ὅμως ποῦ εἶναι τό δικαίωμα γιά κάθε γυναίκα, στή στήριξη τήν ὑλική καί ἠθική, γιά νά ἔχει ὅσα παιδιά (πολλά) ἐπιθυμεῖ; Τό δικαίωμα νά μένει σπίτι, γιά νά ἀναθρέψει σωστά, νά τά βοηθήσει στήν ἐργασία τους; Σέ μιά ἐποχή πού ὅλοι μιλᾶνε γιά δικαιώματα δέν θά ἔπρεπε νά λησμονοῦνται ἐκεῖνες, πού θυσιάζουν ἐπαγγελματική καριέρα καί τόσα ἄλλα γιά νά δοθοῦν ὁλοκληρωτικά στά παιδιά τους...».*

Φωνή γνησίας Ὀρθοδόξου Ἑλληνίδος. Ἐρωτηματικά πού συγκλονίζουν: *«Ἡμέρα τῆς γυναίκας». Ἀλλά «ἡμέρα»* ποιᾶς γυναίκας; Μήπως τῆς γυναίκας, ἡ ὁποία καπνίζει καί πίνει καί χαρτοπαίζει; Ἤ μήπως τῆς γυναίκας τῶν ἐκτρώσεων, τῆς *«φόνισσας»* καί τῆς *«παιδοκτόνου»;* Ἀλλά αὐτή εἶναι γυναίκα τοῦ μακράν τοῦ Θεοῦ, κόσμου. Ἀνάξια τῆς ἀποστολῆς της καί τοῦ θεόθεν προορισμοῦ της.

Ο ΑΓΙΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΙΕΖΕΚΙΗΛ

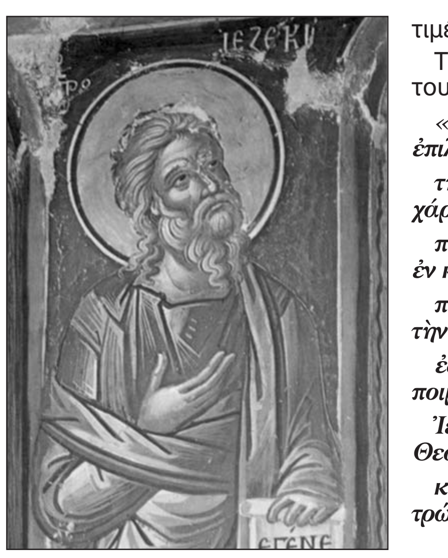

ΣΤΙΣ 23 ΙΟΥΛΙΟΥ ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾶ τὴ μνήμη τοῦ Προφήτου Ἰεζεκιήλ, ὁ ὁποῖος ἔζησε τὸν 6ο π.Χ. αἰώνα.

Ὅταν οἱ Ἑβραῖοι αἰχμαλωτίστηκαν ἀπὸ τὸν Ναβουχοδονόσορα καὶ ὁδηγήθηκαν στὴ Βαβυλώνα, ἀνάμεσά τους ἦταν καὶ ὁ Προφήτης Ἰεζεκιήλ. Πολλὲς φορὲς στήριξε μὲ τοὺς λόγους του τὸ λαὸ τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν προστάτεψε μὲ διάφορα θαύματα.

Ὁ Προφήτης ἔπεσε θύμα τῆς φυλῆς Γάδ, τὴν ὁποία συχνὰ ἤλεγχε, διότι «ἐφέρετο ἀσεβῶς πρὸς τὸν Κύριον». Ὁ λαὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἔθαψε τὸν Προφήτη του σὲ ἕνα τάφον – σπήλαιον καὶ τοῦ ἀπέδωσε τὶς τιμές, ποὺ ἔπρεπε.

Τὸ ἀπολυτίκιο τοῦ Προφήτου ἀναφέρει:

«Καταυγασθεὶς τῇ θεϊκῇ ἐπιλάμψει,

τῆς προφητείας ὑπεδέξω τὴν χάριν,

προζωγραφῶν τὰ μέλλοντα ἐν κόσμῳ τυπικῶς,

πύλην ἀδιόδευτον, προϊδὼν τὴν Παρθένον,

ἐξ ἧς ὁ Λόγος ἔλαμψεν, ὡς ποιμὴν ἐν τῷ κόσμῳ,

Ἰεζεκιὴλ Προφῆτα τοῦ Θεοῦ,

καὶ τῆς κατάρας, ἡμᾶς ἐλυτρώσατο».

Πρωτ. Δ.Δ.Τ.

ΑΓΙΟΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΚΑΙ ΠΑΠΙΣΜΟΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

σε ὁ διάδοχος τοῦ Ἰωάννη Παλαιολόγου, ὁ ἀδελφός του Κωνσταντῖνος. Ἡ Σύνοδος αὐτή (1450) ἀποκήρυξε τήν σύνοδο Φερράρας – Φλωρεντίας καί ἀποκατέστησε τό κῦρος τῶν Οἰκουμενικῶν συνόδων σχετικά μέ τήν ἐκπόρευση τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Ὡστόσο ὁ ἴδιος αὐτοκράτορας προσβλέποντας στήν βοήθεια τοῦ πάπα γιά τήν ἀπόκρουση τοῦ Μωάμεθ τοῦ πορθητῆ, δέχθηκε στήν Κων/πολη τόν παπικό ἐκπρόσωπο, τόν καρδινάλιο Ἰσίδωρο, πρώην ἀρχιεπίσκοπο Ρωσίας. Ἐκεῖνος, χωρίς νά προσκομίζει βέβαια κάποια βοήθεια, ἐνδιαφέρθηκε μόνο νά ἐπικυρώσει τήν ἰσχύ τῆς συνόδου τῆς Φλωρεντίας. Γιά τόν λόγο αὐτό συνεκάλεσε στίς 12/12/1452 στόν ναό τῆς Ἁγίας τοῦ Θεοῦ Σοφίας τόν αὐτοκράτορα καί τούς κληρικούς, πού εἶχαν ἀποδεχτεῖ τήν ἕνωση, ἀνέγνωσε τόν ὅρο τῆς ἑνώσεως καί τέλεσε κοινή λειτουργία, ὅπου μνημονεύθηκε ὁ πάπας καί ὁ λατινόφρων πρώην πατριάρχης Γρηγόριος.

Ὁ ἅγιος Νεκτάριος σημειώνει ὅτι βρέθηκαν στόν ναό καί κάποιοι πού δέν πῆραν ἀντίδωρο θεωρώντας βδελυρή θυσία τήν ἑνωτική λειτουργία. Καί κατακλείει τήν ἱστορία τοῦ σχίσματος: *«Ἡ ἐν ἁγίᾳ Σοφίᾳ συνέλευσις οὐδέν ἀπέφερε ἀγαθόν, ηὔξησε δέ μόνον τήν σύγχυσιν. Ἡ ἀστοργία τοῦ πάπα κατεδίκασε τήν Ἀνατολήν πᾶσαν νά ὑπομείνη τά δεινά σκληροτάτης Τυραννίας, διότι ἡ Ἀνατολική Ἐκκλησία δέν προέδιδε τήν πίστιν τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, καίτοι τά πάντα παρεχώρει τῷ Πάπᾳ. Ὁ Θεός δέλει κρίνει τήν δικαίαν κρίσιν κατά τήν ἡμέραν τῆς ἀνταποδόσεως τήν μεγάλην»* (βλ. σελ. 258 – 259).

Συμπερασματικά

Μελετώντας στήν ἱστορία τούς ἀγῶνες καί τίς ἀλλεπάλληλες προσπάθειες τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας νά συγκρατήσει τήν ἑνότητα Ἀνατολῆς καί Δύσεως φτάνουμε στό συμπέρασμα ὅτι τελικά ἡ παπική ἀλαζονεία εἶναι αὐτή πού παρέσυρε στό σχίσμα. Ἀπέκοψε ἀπό τήν *«μία ἁγία καθολική καί ἀποστολική Ἐκκλησία»* ἕνα πλῆθος πιστῶν, ἀπογόνους μαρτύρων καί ἁγίων, πού λάμπρυναν τήν ἐκκλησιαστική ἱστορία τῶν δέκα πρώτων αἰώνων.

Θαυμάζουμε τήν χρυσή γραμμή τῆς ἀδελφικῆς ἀγάπης ἀλλά καί τῆς σταθερότητας στά τῆς πίστεως καί τῆς ἱερᾶς παραδόσεως, μέ τήν ὁποία πορεύτηκαν οἱ ἅγιοι πατέρες τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, πού πρωταγωνίστησαν στά γεγονότα.

Φτάνοντας ὡστόσο στήν Σύνοδο Φερράρας – Φλωρεντίας διαπιστώνουμε ὅτι ὑπερίσχυσε ἡ πίστη στήν δύναμη ἑνός ἀνθρώπου ἀπό τήν ἐμπιστοσύνη στήν θεϊκή ἐπέμβαση. Ἡ αὐτοκρατορική αὐθαιρεσία ὑποκινούμενη ἀπό τόν φόβο τῆς εἰσβολῆς τῶν ὀθωμανῶν ἐπέβαλε τήν ὑποταγή στόν πάπα καί ὁδήγησε στήν μιαρή συνέλευση, τήν ἑνωτική λειτουργία, στήν Ἁγία Σοφία τό 1452.

Ἡ Ἱστορία, πού περιγράφει μέ μελανά χρώματα τήν πτώση τῆς Πόλεως στά χέρια τοῦ Μωάμεθ τοῦ Πορθητῆ ἐπιβεβαιώνει τόν λόγο τοῦ ψαλμωδοῦ *«μή πεποίθατε ἐπ' ἄρχοντας, ἐπί υἱούς ἀνθρώπων οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία»* (Ψαλ. 145, 3). Μήπως ἡ παπική λειτουργία, πού τελέστηκε στήν Ἁγία Σοφία, αὐτό τό βδέλυγμα μπροστά στά μάτια τοῦ Θεοῦ τό *«ἑστώς ἐν τόπῳ ἁγίῳ»*, ἦταν ἡ αἰτία νά ἀποσύρει ὁ Θεός τήν πανσθενουργό δεξιά του ἀπό τό ἑλληνικό ἔθνος, ὥστε νά ὑποστεῖ τήν τραγωδία τῆς ἁλώσεως;

Καί ἐπειδή οἱ λαοί πρέπει νά διδάσκονται ἀπό τήν ἱστορία τους, εἶναι χρήσιμο νά προβληματιστοῦμε σήμερα, πού ἡ ἀπειλή τοῦ μουσουλμανικοῦ ἐπεκτατισμοῦ τρομοκρατεῖ τήν Εὐρώπη καί τήν πατρίδα μας. Μήπως αὐτή ἡ ἀπειλή μᾶς ρίξει πάλι στήν ἀγκαλιά τοῦ ἑωσφορικοῦ παπισμοῦ, πού αὐτή τή φορά ἔρχεται μέ τήν μάσκα τοῦ Οἰκουμενισμοῦ; Τότε δέν ἀποκλείεται νά ἐπαναληφθεῖ ἡ ἱστορία νά δοῦμε νά κατακλύζουν τήν Ἑλλάδα τζαμιά καί νά ἐπαναλαμβάνονται τά δεινά μιᾶς μουσουλμανικῆς κυριαρχίας.

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

Χριστιανισμός ἐξαφανιστεῖ μιά μέρα, τότε ὁλόκληρος ὁ πολιτισμός μας θά ἐξαφανιστεῖ».

Γιά ὅσους ἔχουν μελετήσει τό Εὐαγγέλιο καί τήν ὅλη Χριστιανική πίστη καί ἠθική διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ, οἱ ἑτερόθρησκες ἰδέες τῶν ἰνδουϊστῶν, τῶν Βραχμάνων, τῶν Μουσουλμάνων, τῶν Βουδδιστῶν καί ἄλλων θρησκευτικῶν δοξασιῶν, κατά κοινή ὁμολογία, ὑστεροῦν σέ ἀξία καί μεγαλεῖο. Ἰδιαίτερα ἡ διδασκαλία γιά τήν Ἀγάπη καί σ' αὐτούς τούς ἐχθρούς, εἶναι μοναδική καί ἀξεπέραστη στήν ἱστορία τοῦ κόσμου.

Ἀφήνω τίς ἀντιλήψεις τῶν Ἀνατολικῶν θρησκειῶν γιά τήν μετεμψύχωση, τήν μετενσάρκωση, τόν ὑπερβατικό διαλογισμό, τή Γιόγκα, τίς διδασκαλίες τῶν γκουρού κ.λπ.

Λόγῳ τῆς ἐξάπλωσης τοῦ Μουσουλμανισμοῦ, ἤ τῆς θρησκείας τοῦ Ἰσλάμ, σημειώνω μερικούς στίχους ἀπ' τό Κοράνι, τό ἱερό Βιβλίο τοῦ Ἰσλάμ:

Στό κεφ. 9, ἐδάφ. 29 λέγει: *«Νά πολεμᾶτε, ἐπίσης, ἐναντίον τῶν ἑβραίων καί τῶν χριστιανῶν, οἱ ὁποῖοι δέν πρεσβεύουν τήν πίστιν τῆς ἀληθείας».*

Κεφ. 10, ἐδ. 68: *«Λένε: Ὁ Θεός ἔχει γιό».* Μακριά αὐτή ἡ βλασφημία!» (Δηλαδή, θεωροῦν βλασφημία τήν πίστη μας στόν Ἰησοῦ Χριστό ὡς Υἱόν τοῦ Θεοῦ). Καί παρακάτω λέγει: *«Ὁ λόγος αὐτός πού βγαίνει ἀπό τά χείλη τους εἶναι θανάσιμο ἁμάρτημα, εἶναι ψέμα».* (Ἀπορρίπτουν τίς βασικότερες ἀλήθειες τοῦ Χριστιανισμοῦ).

Κεφ. 18, ἐδ. 51 *«Πιστοί, μή ἀναπτύσσετε σχέσεις μέ τοὺς Ἑβραίους, οὔτε μέ τούς χριστιανούς. Ὁ Θεός δέν κατευθύνει σωστά τούς διεφθαρμένους».*

Κεφ. 47, ἐδ. 7: *«Πιστοί, ἄν βοηθήσετε τόν Θεόν στή μάχη Του κατά τῶν ἀπίστων, τότε καί ὁ Θεός θά σᾶς βοηθήσει».*

Κεφ. 52, ἐδ. *«Ὅσοι φοβοῦνται τόν Κύριον, θά μποῦν στούς κήπους καί θά ἀπολαύσουν τίς χαρές»,* (δηλαδή στόν παράδεισο) καί στόν ἑπόμενο στίχο: (20), λέγει: *«Ξαπλῶστε σέ καλοστρωμένα κρεβάτια καί σμίξτε μέ ἁγνές παρθένες, οἱ ὁποῖες ἔχουν μαῦρα καί μεγάλα μάτια».*

Ὁ Ἀνδρέας Ν. Κατράκης, μελετητής τοῦ Κορανίου, ἐπισημαίνει τήν ἑξῆς παρατήρηση: *«Παρατίθενται ἐνδεικτικά ὁρισμένα μόνο ἐδάφια τοῦ Κορανίου, ἀπό τά ὁποῖα ἀποδεικνύεται τό ὑποκινούμενο μῖσος τοῦ ἰσλαμισμοῦ κατά τῶν χριστιανῶν καί ἐντεῦθεν ἡ δυσχέρεια ὁμαλῆς συμβιώσεως τῶν ἰσλαμιστῶν μέ τούς χριστιανούς, ἄν ληφθεῖ ὑπόψη ἡ ἰσχυρή ἐπίδραση, πού ἀσκεῖ τό κοράνιο στήν ἐν γένει βιωματικότητα καί συμπεριφορά τῶν ἰσλαμιστῶν».*

Καί ὁ ἰσλαμισμός δέν ἔρχεται μόνο σέ πλήρη ἀντίθεση θρησκευτικῶν ἰδεῶν καί διδασκαλιῶν, ἀλλά τό μῖσος του κατά τῶν χριστιανῶν καταλήγει σέ αἱματηρούς διωγμούς. Δέν ὑπάρχει σχεδόν μουσουλμανική χώρα, πού νά μή δίωξε ἤ σκότωσε χριστιανούς, καί μάλιστα μέ μαρτυρικό θάνατο. Ἰδιαίτερα τόν ἀποκεφαλισμό τόν ἔχει πολύ πρόχειρο.

Χτές ἀκόμα, ἡ «Ἑστία» (19/4/10) ἔγραψε τήν ἑξῆς ἐξωφρενική εἴδηση: *«Οἱ ἰσλαμιστές ἀλ Σαμπάαμπ, πού διοικοῦν μεγάλα τμήματα τῆς νοτίου Σομαλίας καί τῆς πρωτευούσης Μαγκαντίσου εἶναι γνωστοί γιά τόν φανατισμό τους. Ὅμως ποιός θά πίστευε ὅτι θά ἔφθαναν στό σημεῖο νά ἀπαγορεύσουν στά σχολεῖα τῆς πόλεως Τζόουχαρ νά κτυποῦν τά συνήθη καμπανάκια γιά νά βγοῦν τά παιδιά γιά διάλειμμα, μέ τό δικαιολογητικό ὅτι ὁ ἦχος αὐτός τούς θυμίζει τίς καμπάνες τῶν χριστιανικῶν ἐκκλησιῶν»!*

Ὦ, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, πόσο τό λαμπρό καί θεῖο μεγαλεῖο Σου!

Φιλοσκοπιανὸς καὶ μαχητικὸς πολέμιος τῆς Ἐκκλησίας ὁ Πρόεδρος τῆς ΔΕΘ

Ὁ «Ο.Τ.» δὲν ἀσχολεῖται μὲ τὴν πολιτικήν. Ἀσχολεῖται μόνο μὲ τὴν Ὀρθόδοξον Θεολογίαν καὶ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Προβάλλει ὅμως δυναμικῶς καὶ τὰς ἐξελίξεις εἰς τὰ Ἐθνικὰ θέματα, ὡς τοῦτο προβλέπει ἡ ἱδρυτική του διακήρυξις. Κάμνομεν τὸν πρόλογον, διότι θὰ ἀσχοληθῶμεν εἰς τὸ παρὸν σημείωμα μὲ τὸν διορισμὸν τοῦ κ. Ἰωάννου Κωνσταντίνου, δικηγόρου, ὡς Προέδρου τῆς Διεθνοῦς Ἐκθέσεως Θεσσαλονίκης. Ὁ διορισμὸς ἔγινεν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τῇ ἐγκρίσει τοῦ Πρωθυπουργοῦ. Ὁ κ. Κωνσταντίνου εἶναι γνωστὸς εἰς τοὺς Ἕλληνας ἀπὸ τὴν παρουσίασιν τοῦ «Μακεδονικοῦ ἀναγνωστικοῦ» εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, τὸ ὁποῖον πλαστογραφεῖ τὴν ἱστορίαν ὑπὲρ τῶν Σκοπιανῶν. Ἡ παρουσίασις τοῦ βιβλίου εἶχε προκαλέσει μέγαν θόρυβον εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα. Ὁ κ. Κωνσταντίνου εἶναι ἐκ τῶν μαχητῶν –Ἐκκλησιομάχων καὶ ἔχει συγγράψει πολλὰ ἄρθρα εἰς καθημερινὰς ἡμερησίας ἐφημερίδας τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Θεσσαλονίκης διὰ τὸν χωρισμὸν Κράτους – Ἐκκλησίας, τὴν κατάργησιν τοῦ θρησκευτικοῦ ὅρκου κ.λπ. Εἶναι πολέμιος τοῦ Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης διὰ τὰς θέσεις, τὰς ὁποίας διατυπώνει ἐπὶ Ἐθνικῶν καὶ ἄλλων ζητημάτων κ.ἄ. Δὲν γνωρίζομεν μὲ ποῖον σκεπτικὸν διωρίσθη Πρόεδρος τῆς ΔΕΘ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως. Ἴσως ἡ Κυβέρνησις νὰ θέλη νὰ ἀποστείλη μήνυμα ὅτι ὅσοι ἔχουν ἀγωνισθῆ, διὰ νὰ δημιουργηθοῦν προβλήματα εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔχουν μίαν θέσιν εἰς τὸν «ἥλιον» τοῦ κυβερνητικοῦ σκάφους. Μὴ λησμονῶμεν ὅτι ἡ ὑφυπουργὸς Ἐσωτερικῶν κ. Τζάγκρη ἔχει δηλώσει ὅτι θὰ ἀναγνωρίση δικαιώματα εἰς πεντήκοντα χιλιάδας Σλαβομακεδόνων. Μὴ λησμονῶμεν, ἐπίσης, ὅτι ὁ Πρωθυπουργὸς τῶν Σκοπίων κ. Γκρουέφσκι ἐδήλωσε προσφάτως εἰς Γερμανικὴν ἐφημερίδα ὅτι ὁ Ἕλλην Πρωθυπουργὸς βιάζεται διὰ λύσιν εἰς τὸ θέμα τοῦ ὀνόματος τῶν Σκοπίων, ἀλλὰ εἶναι ἀδιάφορος διὰ τὴν γλῶσσαν καὶ τὰ σύμβολα τῶν Σκοπίων. Ἐνδεχομένως ἡ τοποθέτησις τοῦ κ. Κωνσταντίνου ὡς Προέδρου τῆς ΔΕΘ νὰ ἀποτελῇ μήνυμα πρὸς τὰ Σκόπια ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἀξιοποιεῖ φιλοσκοπιανοὺς μὲ σκοπὸν τὴν βελτίωσιν τῶν σχέσεων καὶ τὴν ἐπιτάχυνσιν τῆς ἐπιλύσεως τῆς διαφορᾶς διὰ τὸ ὄνομα. Εἶναι δυνατὸν ὅμως ἡ κυβέρνησις νὰ προβαίνῃ εἰς τοιαύτας ἐπιλογὰς προσώπων; Εἶναι δυνατὸν νὰ προκαλῇ εὐθέως τὴν νοημοσύνην καὶ τὸ Ἐθνικὸν φρόνημα τοῦ Ἑλληνισμοῦ (ἐντὸς καὶ ἐκτὸς Ἑλλάδος) καὶ νὰ ἔρχεται εἰς δυναμικὴν ἀντίθεσιν μὲ τὸν λαὸν τῆς Βορείου Ἑλλάδος;

Ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς εἰς τόν Ἀρχιεπ. Κύπρου

Συμφώνως μὲ ἀνακοίνωσιν τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκ. Κύπρου (12 Ἰουλίου):

«Ἡ Α.Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ.κ. Χρυσόστομος δέχθηκε σήμερα, 12 Ἰουλίου 2010, τὴν Α.Ε. τὸν Πρόεδρο τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων κ. Φίλιππο Πελτσάλνικο, συνοδευόμενο ἀπὸ τὸν Πρέσβη τῆς Ἑλλάδας στὴν Κύπρο κ. Βασίλη Παπαϊωάννου καὶ ἀπὸ τὰ μέλη τῆς συνοδείας του.

Κατὰ τὴ συνάντηση ὁ Μακαριώτατος ἐνημέρωσε τὸν κ. Πελτσάλνικο γιὰ τὶς ἐξελίξεις στὸ Κυπριακὸ πρόβλημα, ποὺ ὅπως τόνισε δὲν εἶναι καὶ οἱ καλύτερες, ποὺ θὰ μποροῦσαν νὰ εἶναι καὶ ὡς ἐκ τούτου ὁ Κυπριακὸς λαὸς καὶ ἡ Ἡγεσία του θὰ πρέπει νὰ εἶναι πολὺ προσεκτικοί, ὥστε νὰ μὴ χαθεῖ ἡ κρατικὴ ὑπόσταση τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας.

Ἀντίθετα, τόνισε, ὅτι πρέπει νὰ βρεθεῖ μιὰ λύση κοινὰ ἀποδεκτή, ποὺ νὰ εἶναι βιώσιμη καὶ λειτουργική, ὥστε Ἑλληνοκύπριοι καὶ Τουρκοκύπριοι νὰ ζήσουν εὐτυχισμένα».

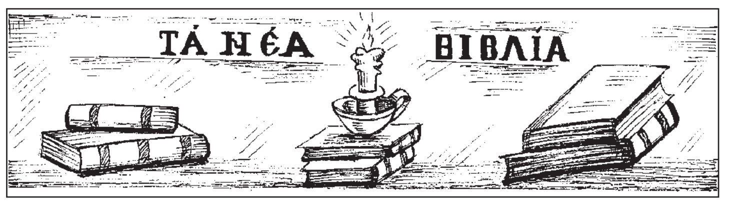

ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΒΕΛΙΜΙΡΟΒΙΤΣ: «Δρόμος δίχως Θεό δέν ἀντέχεται» – Ἱεραποστολικές ἐπιστολές, τόμος Α΄ Ἐκδόσεις «Ἐν πλῷ», Ἀθήνα 2009, σελίδες 320 – «Δέν φτάνει μόνο ἡ πίστη», – ἱεραποστολικές ἐπιστολές, τόμος Β΄, Ἐκδόσεις «Ἐν πλῷ», Ἀθήνα 2009, σελίδες 317.

Ἀπό τούς σοφότερους ἐπισκόπους τοῦ εἰκοστοῦ αἰώνα ὑπῆρξε ὁ ἅγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς, ἐπίσκοπος Ἀχρίδος. Δίκαια τόν ἔχουν ἀποκαλέσει σάν τόν νέο Χρυσόστομο. Τά ἔργα του δέν προφταίνουν νά μεταφράζονται καί νά ἐκδίδονται τό ἕνα μετά τό ἄλλο. Εἶναι τόσο γλαφυρός καί μελίρρυτος, ἀλλά καί τόσο σοφός κοινωνικός θεολόγος, ὥστε θά τόν ἔλεγα ὡς τόν καλύτερο καί αὐθεντικότερο κοινωνικό θεολόγο τοῦ εἰκοστοῦ αἰώνα.

Πολύ χρήσιμα εἶναι αὐτά πού γράφονται γιά τόν ἅγιο συγγραφέα, στό «σημείωμα γιά τήν ἔκδοση»: «Ὁ Ἅγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς ἀποτελεῖ μιά σπάνια πνευματική φυσιογνωμία τῆς Ὀρθοδοξίας τοῦ 20οῦ αἰώνα: Ποιμένας μέ ἰδιαίτερη διακριτικότητα, λόγιος μέ βαθιά καλλιέργεια, πνευματικός ἄνθρωπος μέ μεγάλη ἀπήχηση καί διεθνῆ ἀκτινοβολία. Οἱ ἱεραποστολικές ἐπιστολές εἶναι μιά συλλογή πού κατήρτησε ὁ ἴδιος ὁ Ἅγιος. Πρόκειται γιά ἐπιστολές πού ἔστειλε ἀπό τό 1937 ἕως τό ξέσπασμα τοῦ Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου, σέ διάφορους —ἄγνωστούς του πολλές φορές— χριστιανούς, πού τοῦ εἶχαν ἐξομολογηθεῖ γραπτῶς κι αὐτοί, τά προβλήματά τους, τίς ἀπορίες τους, τίς ἀντιλήψεις τους καί τούς λογισμούς τους. Ἡ ἀνθολογία αὐτή περιέχει ἑκατοντάδες κείμενα ποικίλης θεματολογίας, πού μαρτυροῦν τόν ἱεραποστολικό ζῆλο τοῦ Ἁγίου καί τήν ἔντονη ποιμαντική φροντίδα. Προσθέσαμε σέ κάθε τόμο κι ἀπό ἕνα διαφορετικό τίτλο (παρμένο ἀπό φράση τοῦ ἰδίου τοῦ Ἁγίου σέ κάποια ἀπό τίς ἐπιστολές προκειμένου κάθε τόμος νά ἔχει τή δική του ταυτότητα».

Στόν Α΄ τόμο περιέχονται 130 ἐπιστολές καί στόν Β΄ τόμο ἄλλες 300 ἐπιστολές. Ἀντιλαμβάνεται κανείς ὅτι γιά ὅλα τά θέματα ἔχει τίς κατάλληλες σοφές καί ἅγιες ἀπαντήσεις.

Γιά παράδειγμα, στόν φοιτητή πού ρωτᾶ ποιοί εἶναι οἱ «πτωχοί τῷ πνεύματι», ἀπαντᾶ ἀνάμεσα στά ἄλλα: «Ἡ πτωχεία τοῦ πνεύματος, ἤ ἀλλιῶς ταπεινοφροσύνη εἶναι χαρακτηριστικό λαμπροῦ νοῦ. Εἶναι αὐτοσυνειδησία γιά τήν ἐλαχιστότητά μας μπροστά στό μεγαλεῖο τοῦ Θεοῦ. Ἡ πτωχεία τοῦ πνεύματος εἶναι οὐσιαστικά ἀντίθεση στήν ὑπερηφάνεια καί στήν αὐτο–ἔπαρση».

Ἀληθινά διαμάντια εἶναι οἱ ἐπιστολές τοῦ ἁγίου Νικολάου ἐπισκόπου Ἀχρίδος. Δέν νομίζω ὅτι ὑστεροῦν ἀπ' τίς ἐπιστολές τοῦ Μεγάλου Βασιλείου ἤ τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου, σέ θεολογική, ἠθική ἤ κοινωνική ἀξία.

Νά εὐχαριστοῦμε τόν Θεό, πού μᾶς χάρισε τέτοιους ἁγίους πατέρες καί ἐπισκόπους στά νεώτερα χρόνια.

Μιχ. Μιχαηλίδης

ΑΒΡΑΑΜ ΜΟΝΑΧΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ: «Ἡ πορεία τοῦ κόσμου χωρίς τόν Θεάνθρωπο», («Ἡ ἀποστασία τῶν ἐσχάτων»), Ἐκδόσεις «Ὁ Ποιμενικός αὐλός», Ἅγιον Ὄρος 2010, σελίδες 494 (Κεντρική διάθεσις: Σταμούλη).

Σοβαρά, σύγχρονα καί χαρισματικά εἶναι τά βιβλία τοῦ ἐπίσης χαρισματικοῦ μοναχοῦ Ἀβραάμ Ἁγιορείτου. Καί δέν εἶναι μικρή οὔτε ἀσήμαντη ἡ συγγραφική του παραγωγή. Σημαντικά τά βιβλία του, ἀλλά καί σημαντικά τά θέματα τῶν βιβλίων του. Ἀρκεῖ ἀπ' ὅλα νά σημειώσω τό «Ρωμαίικο ὁδοιπορικό» (δύο πολυσέλιδοι τόμοι) κ.λπ..

Τό νέο του βιβλίο εἶναι ἐσχατολογικό· ἄλλωστε τό δηλώνουν δύο ὑπότιτλοι: «Ἡ ἀποστασία τῶν ἐσχάτων» καί «Ὥσπερ αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε». Ἀκόμη καί ἡ εἰκόνα τοῦ ἐξωφύλλου τό δηλώνει, μέ τήν Κιβωτό τοῦ Νῶε, ἡ ὁποία δηλώνει τόν ὑπέρτιτλο: «ὥσπερ αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε» (σύμβολο τῶν ἐσχάτων καιρῶν). Ἐδῶ νά σημειώσω ὅτι ἡ εἰκόνα αὐτή τῆς κιβωτοῦ τοῦ Νῶε εἶναι ἀπό ψηφιδωτό δάπεδο τῆς Ὁρμύλιας.

Τό καλογραμμένο καί καλοτυπωμένο βιβλίο τοῦ μοναχοῦ Ἀβραάμ περιέχει 55 πολύ ἐνδιαφέροντα θέματα. Μέ μιά πρόχειρη ἐπιλογή σημειώνω μερικά: –Τό Σχίσμα τῆς Ἐκκλησίας καί τά αἴτιά του. –Ἀπόπειρες γιά ἕνωση. – Ἡ παραποίηση τοῦ Χριστιανισμοῦ. – Ἡ Ἱερά Ἐξέταση. –Εὐρώπη καί Παπισμός. –Τό κράτος τοῦ Βατικανοῦ. –Πῶς γεννήθηκε ὁ Προτεσταντισμός. – Ἡ σύγχρονη εἰδωλολατρία. – Ἡ ἀποστασία. –Τό μυστήριο τῆς ἀνομίας κ.ἄ..

Ἀπό τήν Εἰσαγωγή μεταφέρω μερικές ὡραῖες σκέψεις τοῦ συγγραφέα: «Ζοῦμε σέ μιά κοσμογονική ἐποχή, γιά τήν πνευματική ὑπόστασή μας σάν Ἐκκλησία Χριστοῦ καί σάν Ὀρθόδοξο Χριστιανικό Ἔθνος... Προαιώνιοι ἐχθροί τοῦ Ὀρθόδοξου Γένους μας ἐργάζονται ὑποχθόνια καί φανερά ἀπό αἰῶνες τώρα, γιά νά ἀλλοτριώσουν τό λαό ἀπό τήν Ἀνατολική Ὀρθόδοξη Παράδοση... Σήμερα γίνονται συστηματικές προσπάθειες, γιά νά μᾶς ἐξολοθρέψουν σάν Ὀρθόδοξο Γένος. Ἡ Ἑλλάδα ἔχει μεταβληθεῖ σέ καταφύγιο τῶν ποικιλώνυμων αἱρετικῶν καί ἀντιχρίστων... Ἐκεῖνα ὅμως πού ἰδιαίτερα ἐκμεταλλεύονται εἶναι ἡ ἀφέλεια, ἡ ἀμάθεια, ἡ θρησκοληψία καί ἡ ἀρρωστημένη θρησκευτική συνείδηση... Οἱ ξενοκίνητοι αἱρετικοί καί ἀντίχριστοι εἶναι "πουλημένοι" στούς ἐχθρούς μας... Οἱ πιστοί, στῶμεν καλῶς...».

Εὐχόμαστε πολλοί νά ὠφεληθοῦν ἀπό τή μελέτη τοῦ ὡραίου βιβλίου.

Μιχ. Μιχαηλίδης

ΓΙΩΡΓΟΥ ΠΕΤΟΥΣΗ: «Τέλος χρόνου» (Ποιητική Συλλογή), Ἐκδόσεις «Ἀνάσταση Ἀριστοτέλους», Λεμεσός – Κύπρος 2010, σελίδες 42.

Ὁ Γιῶργος Πετούσης ἀνήκει στούς δόκιμους ποιητές τῆς Κύπρου. Ἐκτός πολλῶν ἄλλων δημοσιεύσεών του σέ διάφορα περιοδικά ἔντυπα, αὐτή εἶναι ἡ ἕκτη ποιητική Συλλογή πού κυκλοφορεῖται. Εἶναι μέλος τῆς Ἐθνικῆς Ἑταιρείας Ἑλλήνων λογοτεχνῶν καί Πρόεδρος τῆς Ἑταιρείας λογοτεχνῶν Λεμεσοῦ «Βασίλης Μιχαηλίδης». Ὁ ποιητής Γ. Πετούσης προτίμησε τὸν τίτλο τοῦ τελευταίου ποιήματος τῆς Συλλογῆς, νά τό τοποθετήσει καί σάν τίτλο τοῦ βιβλίου: «Τέλος χρόνου»:

«Θεέ μου, σ' εὐχαριστῶ... Μοῦ ἔδωσες παράταση ζωῆς... Μιά μέρα ξαφνικά θά μοῦ πεῖς. Κάτω οἱ πέννες, τά μολύβια. Τέλος χρόνου. Γιά δῶσε μου καί σύ τό γραπτό σου».

ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΑΛΑΪΤΖΑΚΗ –ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ: «Τά «ἐκ βαθέων» μιᾶς δασκάλας», (Ποιητική Συλλογή), Ἀθήνα 2010, σελίδες 70.

Τήν ταυτότητά της μᾶς τήν ἀποκαλύπτει ἡ ἴδια ἡ ποιήτρια: Εἶναι ἐκπαιδευτικός (δασκάλα), καί τά ποιήματά της «γραμμένα σέ βάθος χρόνου, περιστασιακά σάν ἐκρήξεις συναισθηματικῆς φόρτισης». Θρησκεύουσα ψυχή, ἡ ποιήτρια. Αὐτό διαπιστώνεται καί ἀπό τόν ψαλμικό στίχο, πού τοποθετεῖται σάν ὑπότιτλος: «Ὅν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπί τάς πηγάς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχή μου πρός Σε, ὁ Θεός» (Ψαλμ. 41, 1). Ἡ ποίηση τῆς κ. Σταυροπούλου μοσχοβολᾶ σάν:

«τοῦ λόγγου ἡ μοσκοβολιά σμίγει μέ τό λιβάνι. Γλυκιά καί μοσχομύριστη τοῦ δειλινοῦ ἡ ὥρα»...».

Ἀλήθεια, πόσες ἐμπνεύσεις δίνει ἡ Χριστιανική πίστη καί παράδοση!

Μιχ. Μιχαηλίδης

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἔτος ΚΗ΄, Ἀριθμ. 29/23 Ἰουλίου 2010

ΒΙΒΛΙΑ – ΑΝΑΤΥΠΑ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΙΕΡΕΜΙΟΥ ΦΟΥΝΤΑ, Μητροπολίτου Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως, «Θεία Λειτουργία» (Σύντομα Κηρύγματα). Δημητσάνα – Μεγαλόπολις 2010. Σχ. 20,50Χ14, σσ. 238.

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗ ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ «Πῶς ὁ Θεὸς ἐποίησεν τὸν κόσμον». Τόμος Α΄. Ἀθῆναι 2010. Σχ.24Χ17, σσ. 398.

ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ Κ. ΔΑΜΙΑΝΙΔΟΥ, Δασκάλας, «Ἰωάννης Καποδίστριας» Ζητιάνος γιὰ τὴν Ἑλλάδα. Ἐκδόσεις «Χριστιανικὴ Ἐλπὶς» Ὀρθόδοξη Ἀδελφότητα. Θεσσαλονίκη 2009. Σχ. 23Χ16, σσ. 254.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ – ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ, Διμηνιαῖον Ὀρθόδοξον περιοδικὸν (Γ.Ο.Χ.). Σεπτ. – Ὀκτ., Νοέμβ. – Δεκ. 2009. Ἰαν. – Φεβρ. 2010. Ἁγία Παρασκευὴ Ἀττικῆς.

ΕΚΚΛΗΣΙΟΛΟΓΟΣ, Ἑβδομαδιαία ἐφημερίδα τῶν Πατρῶν. Ἰαν., Φεβρ., Μάρτ., Ἀπρίλ., Μάϊος, Ἰούν. 2010. Πάτρα.

ΕΚΦΡΑΣΗ ΔΙΟΝΥΣΟΥ, Μηνιαία ἐφημερίδα Βορ. Προαστείων. Ὀκτ., Νοέμβ., Δεκ. 2009. Ἰαν., Φεβρ., Μάρτ., Ἀπρίλ., Μάϊος, 2010. Κηφισιά.

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ, Δεκαπενθήμερο Δελτίο Ἐκκλησιαστικῆς Ἐνημέρωσης, Ἰαν., Φεβρ., Μάρτ., Ἀπρίλ. 2010.

ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΞΗ ΠΟΛΥΤΕΚΝΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ, Τριμηνιαῖο δημοσιογραφικὸ ὄργανο τῆς «Πανελληνίου Ἑνώσεως Φίλων τῶν Πολυτέκνων». Νοέμβ., Δεκ. 2009. Ἰαν., Φεβρ., Μάρτ., Ἀπρίλ., Μάϊος, Ἰούν. 2010. Ἀθήνα.

ὈΡΘΟΔΟΞΟΣ ΤΥΠΟΣ

Ἑβδομαδιαία Ἐκκλησιαστικὴ Ἐφημερίς. Ἰδιοκτησία· «Πανελλήνιος Ὀρθόδοξος Ἕνωσις» (Π.Ο.Ε.), Κάνιγγος 10, 106 77 Ἀθῆναι, Τηλ. 210 38 16 206, ΦΑΞ 210 38 28 518. Ἐκδότης· Κωνσταντῖνος Σωτ. Σωτηρόπουλος, Φασίδερη 9, Ἑκάλη. Διευθυντὴς Συντάξεως· Γεώργιος Ζερβός, Θησέως 25, Νέα Ἐρυθραία (14671). Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου· Κωνσταντῖνος Μιχ. Σαμωνᾶς, Ἀμαδριάδος 15, Δροσιά. Τύποις «Ὀρθοδόξου Τύπου» (Θησέως 25, 14671 Νέα Ἐρυθραία, Τηλ. 210 81 34 951, ΦΑΞ 210 81 36 981).

Ἱστοσελίς «Ο.Τ.»: www.orthodoxostypos.gr

Ἠλεκτρον. ταχυδρομεῖον: orthotyp@otenet.gr

Τὰ ἐνυπόγραφα ἄρθρα ἐκφράζουν τὰς προσωπικὰς ἀπόψεις τῶν ἀρθρογράφων, οἱ ὁποῖοι καὶ φέρουν τὴν εὐθύνην τῶν γραφομένων.